

Протокол

№

гр. София, 03.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав, в публично заседание на 03.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Татяна Щерева, като разглежда дело номер **3265** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл.144 от АПК, на именното повикване в 09,00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. М. М. – редовно призован, се явява лично и с пълномощника си адв. Т. Л., с представено пълномощно по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Владеа български език малко, но не достатъчно, за да мога да участвам в това производство сам без преводач от арабски на български език.

В залата присъства преводач от арабски език Д. ТАТУЗ.

ОТВЕТНИКЪТ Заместник председател на ДАБ – МС – редовно призован, се представлява от юрисконсулт Х. П..

ЮРК. П.: Представям пълномощно от заместник председателя И., който е издал индивидуалния административен акт, обжалван в настоящото производство и на когото са били възложени правомощия от председателя на ДАБ, по реда на чл. 34, и чл. 48 от ЗУБ към момента на издаване на оспорваното решение.

Представям и актуално пълномощно от председателя на ДАБ, да го представлявам в настоящото производство, доколкото към момента заемащият длъжността заместник председател понастоящем е различен от издалия оспорваното решение, и на него вече не са предоставени такива правомощия, с каквито е разполагал предишният заместник председател на ДАБ.

АДВ. Л.: Нямам възражения по отношение на процесуалното представителство на ответника и тази хронология, изложена от колегата.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Предвид изявлението на жалбоподателя, че не владее в достатъчна степен български език, така че да упражни пълноценно правото си на защита в настоящото производство и без участието на преводач от арабски език, съдът счита, че на основание чл. 14, ал. 2 от АПК, на същия следва да бъде назначен присъстващият в залата преводач от арабски на български език и обратно – Д. ТАТУЗ. Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НАЗНАЧАВА, на основание чл. 14, ал. 2 от АПК, на жалбоподателя М. М., преводач от български на арабски език и обратно присъстващият в залата Д. ТАТУЗ.

Сне се самоличността на преводача:

Д. ТАТУЗ, 69 г., сирийски гражданин, постоянно пребиваващ в България, неосъждан, със завършено висше образование в Софийски университет, специалност „История“, женен, неосъждан, без роднински връзки със страните.

Предупреден за отговорността по чл. 290, ал. 2 от НК относно верността на превода.

Обеща да даде добросъвестен превод.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Разбирам какво се говори.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА жалбата на М. М., гражданин на И., против постановеното Решение от 09.03.2022 г. на заместник - председателя на ДАБ, с което му е отказано да се събере с малолетното си дете Р. М. М. на територията на РБългария, ведно с приложените към нея писмени документи, включително и приложените към административната преписка.

АДВ. Л.: Поддържа жалбата. Да се приемат като писмени доказателства приложените към нея документи, както и приложените в административната преписка.

Искам да направя едно уточнение по повод на казаното от съда, че единствено декларацията „Съгласие“ от майката на Р. не е била известна на административния орган към момента на постановяване на оспорваното решение. Всъщност освен това, не е бил известен и факта на наличието и на други три деца, които жалбоподателят има и които живеят с него в РБългария. Това са двамата му сина и една дъщеря, за които са представени към жалбата и съответните удостоверения за раждане.

Няма да правим други доказателствени искания, нито ще сочим нови доказателства.

ЮРК. П.: Оспорвам жалбата.

Моля да се приемат като доказателства по делото, приложените документи в

административната преписка. Не възразявам да се приемат като доказателства, приложени към жалбата.

Нямам други доказателствени искания, няма да соча доказателства.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Аз искам да се събера със сина ми. Времето на Ковид ни забави с представянето на документа за съгласие на майката. Това е причината да не го представим тогава, когато е постановено решението. В момента Р. живее с баба си в М.. Мен ме няма там, а майка му също не живее с него. Тя живее във Франция вече повече от четири години и не може да го вземе при нея, защото има проблем с документите. Поне аз така знам.

Съдът намира за основателно направеното искане от страните за приемане като писмени доказателства по делото на приложените към жалбата заверени копия от документи, както и на документите, съдържащи се в административната преписка, а предвид становището, че няма да ангажират други доказателства, след приобщаването на писмените доказателства следва да бъде даден ход на устните състезания, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото приложените към жалбата заверени копия от документи, както и документите в административната преписка.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

АДВ. Л.: Моля да отмените обжалвания административен акт по съображения подробно изложени в жалбата.

В допълнение искам да обърна внимание на факта, че дори интервюиращият орган и административният орган твърдят, че в действителност е в интерес на детето да живее със своя баща. Единствената пречка за тях е липсата на съгласие от майката, за да бъде изведено детето законово от мястото, на което пребивава в момента при неговата баба по майчина линия. Това становище интервюиста е изготвил и представил в централата на ДАБ на 29.10.2021 г. като към него момент действително такава декларация за съгласие от майката не е била представена. В жалбата си подробно сме изложили хронологията защо това се е случило, но е факт, че към настоящия момент такова съгласие има в предвидената от закона форма, в която и законът на държавата по произход го изисква. Смятам, че за детето е най-добре да живее на територията на РБългария в семейната среда на своя баща заедно с новото му семейство и с неговите братя и сестри.

Предвид на изложеното, ви моля да постановите решение в тази насока, като отмените обжалвания административен акт и върнете административната преписка за ново произнасяне на компетентния административен орган.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: В България съм от 2002 г. До този момент Р. не е идвал в България никога. Само аз съм ходил в М., за да го виждам, защото е трудно да се извади българска виза в М., с която да го доведе в България. Ако имам такова решение, въз основа на него ще бъде издадена виза на детето, за да дойде да живее

при мен в България.

Преди три години съм виждал детето за последно.

Когато отивам в М., за да посетя Р., аз отсядам в къщата на родителите на майка му, където детето живее с майка му, баба му и вуйчо му. Последният път, когато ходих да го видя, преди три години, майка му вече я нямаше там. От четири години тя живее във Франция и също има друго семейство. С нея се разбрахме детето да живее при мен, защото тя няма официални документи за пребиваване във Франция и не може да го вземе при нея.

Бабата на Р. е 50-ти набор и е на 72 години. Издръжката на детето я плащам аз всеки месец. Изпращам парите на бабата в М. през У. Ю. или Р., за да го издържа. Другите ми деца ходят в ливанска детска градина в кв. Борово, в С.. Говорят съвсем малко български, но те са малки – на 4 години, на 2 години и на 1 година.

Ако взема Р. да живее при мен, той може да учи в Ливанското училище, защото той знае арабски и френски език. Детската градина и училището са на едно и също място в кв. Борово, така че всички ще учат на едно и също място.

Не съм подавал документи на друго място освен пред ДАБ, за да се събере с Р..

АДВ. Л.: Искам да направя едно уточнение С оглед на факта, че едва от ноември месец 2021 г. доверителят ми има такова съгласие от майката, то до него момент към 2021 г. родителските права по отношение на детето след развода са били присъдени на майката и той е нямал такова съгласие, за да може да се събира и да предприема процедурни действия за събирането му с детето на територията на РБългария.

С оглед на факта, че чисто процесуално и правно той е нямал тази възможност, е безсмислено да е предприемал и такива действия. Към него момент, даже и към м. юли когато е подал молбата за събиране с детето си от предходния брак с новото му семейство, това е бил неговият единствен вариант в рамките на закона така, както са предвидени в нормативната уредба на РБългария и той да може да осъществи намеренията си да се събере с детето си.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Категоричен съм, че само пред Агенция за бежанците съм подавал документи с искане да се събере със сина си.

ЮРК. П.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и да потвърдите обжалваното решение.

Считам, че дори и да се приеме, че е в интерес на детето да се събере с баща си, процедурата по Закона за убежището и бежанците не е правилния законов инструмент за това, тъй като чл. 34, ал. 1 от ЗУБ изисква семейните връзки да са предшестващи влизането на чужденеца в РБългария, което в настоящия случай не е налице.

Именно това е характерно за процедурата за събиране на семейство по ЗУБ, да събере членове на семейства, които са били разделени към момента на подаване на молбата за международна закрила. Считам, че в настоящия случай за чужденеца съществува законовата възможност да потърси възможно събиране на семейството си по предвидения ред в Закона за чужденците в РБългария. В този смисъл, моля да за вашето решение.

СЪДЪТ ОБЯВИ на страните, че ще постанови решението си в законния срок.

На преводача да се изплати възнаграждение в размер на 40 лв. от бюджета на съда.

Издаде се РКО на Д. Татуз за сумата от четиридесет лева.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09,31 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: